

ПРАПОР ДЛЯ ПАРАДУ -
ЗАЛІЗНОЇ ДИВІЗІЇ, ЯКУ
ТВОРИВ УМАНЧАНИН 3

ЧЕРКАСЬКИЙ СЛІД
МІСТИЧНОЇ ЧАШІ ЦАРЯ 6
СКІФІВ АРІАНТА

ОДОНАЦЕР:
РУЙНІВНИК 7
РИМУ

Козацький край

№7 (98)
22 серпня 2017 р.

ЗІ СВЯТОМ НАШИХ ПРАПОРА І НЕЗАЛЕЖНОСТІ!

Фото Юрія БІЛАКА, малюнок Андрія ЄРМОЛЕНКА

Сайт "Козацького краю" в Інтернеті www.cossackland.org.ua

Олег ОСТРОВСЬКИЙ

РОСІЙСЬКІ ПРОПАГАНДИСТИ ЛЯКАЮТЬ ОБИВАТЕЛІВ... ПІСНЯМИ ЧЕРКАЩАН

«На Бандерштате показали боевой гопак, спели гимн нацбатов, а солист «Бумбокс» хвалил бандеровцев», – під таким довжелезним заголовком вийшла публікація якогось Михайла Рябова у російському інтернет-виданні «Политнавигатор», «озабоченому» тим, що відбувається в Україні значно більше, ніж тим, що робиться у них під носом...

У публікації, присвяченій музичному фестивалю, який нещодавно пройшов у Луцьку на Волині, зокрема, пишеться: *«Некогда популярная в России группа «Бумбокс» приняла участие в националистическом фестивале «Бандерштат» в Луцке на Западной Украине. Интересно, что музыканты исполнили, в том числе, и свои русскоязычные хиты, которые подпевали зрители, хотя девизом фестиваля было «Любой язык, кроме русского». Лидер коллектива Андрей Хливнюк при этом заявил, что ему очень приятно выступать перед бандеровцами. «А клевые люди-бандеровцы на Бандерштате. С детьми, все трезвые, лютый люд», – юморил музыкант».*

«Ні пісні російською, ні тверезі люди з дітьми, покидьків з сайту “чё там у каклоф” не насторожили!)))))», – з жорстким сарказмом відреагував на «запоребрікову» публікацію лідер «Бумбоксу» Андрій Хливнюк на своїй сторінці у Facebook. При цьому короткий пост відомого музиканта супроводжує хештег #хайвамжабацицькидасть, а настрої відзначений як «мотивований» – з чого не чисельні нині у сусідів Homo sapiens можуть зробити висновки, що антиукраїнський випад лише повернеться бумерангом для тих, кого називають «мишебратями».

Тим часом у коментарях на «Ютубі», куди російські пропагандисти «залили» відео з «Бандерштату» – суцільна істерика російських користувачів з приводу «галіцкава бендеравца» Хливнюка – хоча він, як відомо, родом з Черкас, а проживає в Києві... Особливо відзначив російський «Политнавигатор» і окрему пісню, виконану лідером гурту «Тінь Сонця» Сергієм Василюком: *«Одним из хедлайнеров «Бандерштата» стала группа «Тень солнца», которая сыграла свой хит «Меч Арея» — неформальный языческий гимн националистических карательных батальонов, воюющих против русских Донбасса».*

В унісон «Политнавигатору» вторить інше російське видання «Вести.ru», яке майже дослівно повторює характеристику пісні: *«Хит “Меч Арея” тысячи слушателей, кажется, знают наизусть. Уже несколько лет как эта песня — неофициальный гимн карательных батальонов, воюющих в Донбассе».*

А автором справді легендарної вже пісні «Меч Арея» є інший киянин родом з черкаської Звенигородки – давній друг «Козацького Краю» Василь (Живосил) Лютий.

Одним словом – «разрыв шаблонов і несостыковка скреп» для тих, хто люто ненавидить Україну – бо чужинцям тяжко зрозуміти, що український патріотизм ніколи не обмежувався Заходом нашої держави – це тільки застаріла «совкова» байка, якою ворог намагався заклопотувати своїх обивателів...

Тим часом, той же гурт «Бумбокс» запустив у серпні одразу два нові відеокліпи на пісню «Голий король», де є слова: *«Блиск королівської корони – лиш рутиня. Короля чекає хто? Да, тільки гильотина».* Поки собаки гавкають – український караван йде до вільної Європи, нехай і повільно.

Реакція росіян на українські патріотичні книги, пісні, публікації у ЗМІ – прогнозована. Вони бояться інформаційної зброї не менше, ніж зброї звичайної. І хто замість захищати свою країну допомагає ворогу вести війну на цьому фронті – зрадник не менший, ніж той, хто стріляє в українців.

«Гірші ніж московські воші – тільки українські гниди», - казав Симон Петлюра. Ці слова актуальні й зараз – хто наскрізь прогнів за суттю своєю у час, коли держава веде затятий бій із зовнішнім ворогом, - той здатний принести Україні значно більше шкоди, ніж чужинці з-за поганого «паребріка» на Сході...

У ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ВОЇНИ КРОКУВАТИМУТЬ ПІД ЗВУКИ МАРШУ, НАПИСАНОГО КОМПОЗИТОРОМ, ЧИЄ ДИТИНСТВО ПРОЙШЛО НА ЧОРНОБАЇВЩИНІ

На Параді до Дня Незалежності військові крокуватимуть під музику маршу Армії УНР, написану Миколою Лисенком...

Знаково те, що дитинство знаменитого композитора минуло на лівобережжі Черкащини - у Жовниному Чорнобаївського району. До речі, саме тут народився рідний брат композитора - лікар і мореплавець Андрій Лисенко...

«Господа Лисенків у Жовнині була завжди повна всякого люду. Лисенки були багаті, жили відкрито, у них раз у раз бували гості, – так писала про цю родину мама Лесі Українки, Олена Пчілка. – Українське слово, вся українська етнографія, українська пісня жили в своїй чистішій, повнішій подобі...»

В етнографічні подорожі, записувати давні українські пісні і мелодії Микола Лисенко вирушав селами Канівщини, Корсунщини, Звенигородщини, Чорнобаївщини, Золотоніщини...

Окрему безцінну збірку записав від Панаса Борисенка з Дахнівки під Черкасами - кобзаря, якого всі називали "дід Лебідь"...

А потім, на завершення XIX - початок XX століття подорожував усією Україною зі своїм хором, фінансованим меценатом з Черкащини В.Симиренком - побував з ним (і не раз) у Черкасах, Смілі, Золотоноші, Корсуні, Умані... І стартував з цими гастролями 1897 року - рівно 120 років тому...

ОТАМАНА ХОЛОДНОГО ЯРУ НАМАЛЮВАЛИ У СТИЛІ ФЕНТЕЗІ

Творці українського фантастичного коміксу в жанрі альтернативної історії “ВОЛЯ:The WILL”, події в якому розгортаються на фоні розквіту Української Держави 1918 року, на фоні величезного інтересу до своєї книги провели конкурс фан-малюнків коміксу “ВОЛЯ”.

Днями журі визначило переможців конкурсу. Друге місце виборов Назар Педан – за образ отамана Холодного Яру Василя Чучупаки. Художник з Черкас «модифікував» відому реальну світліну отамана, стілець з якої і так «включав яву» читачів, а тепер ще й отримав фантастичне фонове оснащення кабінету й мало не «інопланетно» модернізовану... бандуру.

Усі учасники конкурсу дали волю фантазії, на фантастичний манер перелицювавши реальні події Української революції і Визвольної боротьби 100-річної давнини – у результаті цього науковці й брали до рук суперзброю, з'являлися крокуючі панцерники, а «модернізована» церква Хмельницького у Суботіві на Чигиринщині ставала базою для деригаблів УНР...

Черкашанин Назар Педан так прокоментував свій задум у стилі стім-панк: *“Готуй нових бійців, Холодний Яре!”* – так казав Чучупак, коли, оточений москалями, був змушений застрелитись, щоб не потрапити до рук ворогів. В мене ж задумка була простішою – а що, як він тоді не застрелився? Що, як його врятували?... Тоді боротьба за Холодний Яр набрала б зовсім інших обертів...

«БАНДЕРІВСЬКА» КНИГА ПИСЬМЕННИКА З ЧЕРКАЩИНИ НАПИСАНА НА ОСНОВІ РЕАЛЬНИХ ПОДІЙ

Письменник Василь Шкляр представив на фестивалі, присвяченому Тарасові Шевченку “Ше Фест” в селі Моринці Звенигородського району на Черкащині, роман “Троща”. Називає його “бандерівським”.

“Троща” – це не тільки очерет. Це катастрофа, бійня, трошіння людських життів, доль і для багатьох – майбутнього, – каже письменник. – Довго шукав універсальну історію про бандерівське підпілля, важкі часи, які прийшли в другій половині 1940-х.

Під час написання книги у селі Багатківці Теребовлянського району Тернопільщини Василь Шкляр знайшов хату, у якій Юрій Горліс-Горський писав свій легендарний роман «Холодний Яр». Про це письменник повідав під час ще одного фестивалю на рідній Черкащині – «Товмацькій Січі» у Шполянському районі.

Як розповів пан Василь, коли писав свою «Трощу» – базувався на реальних подіях,

що відбувалися на Тернопільщині 1947 року, зокрема – про бої УПА проти НКВД між селами Багатківці та Купчинці. Письменник каже, що подих рідного Холодного Яру відчував в усьому – і не лише в тім, що в одному з цих сіл, як виявилось, певний час жив Горліс-Горський. Зокрема, Милослав Симчич, який слугував прототипом головного героя «Трощі» (він досі живий, йому 94 роки), воював у сотні УПА, яка називалася «Холоднорярці»... Шкляр підкреслює: від покоління й до покоління у плоті й крові українців той дух Холодного Яру. І як в УПА брали псевдо на честь повстанців Холодного Яру, так і в сучасній українській армії, що воює на Сході, є позивні «Гризло», «Гонта», «Чорнота», «Лютый», «Чучупак»...

ПАРАД ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ПРОЙДЕ ПІД ПРАПОРОМ ЗАЛІЗНОЇ ДИВІЗІЇ, КІСТЯК КОМАНДУВАННЯ ЯКОЇ СКЛАДАЛИ ЧЕРКАЩАНИ

У День Незалежності на військовому параді в Києві можна буде бачити прапор Третьої Залізної стрілецької дивізії Армії УНР – єдиний бойовий прапор часів Української Народної Республіки, автентичність якого стовідсотково доведена...

1992 року знамено передав незалежній Україні перший Патріарх Всієї України-Руси (УПЦ КП) Мстислав (в миру – Степан Скрипник), який у часи УНР служив у Третій Залізній дивізії. Він був племінником Симона Петлюри, але не сидів у столиці, а воював у Третій Залізній так само, як і рідний брат Головного Отамана – Олександр Петлюра...

Звідки ж взялася легендарна Третя Залізна?.. Влітку 1919 року регулярну дивізію українського війська сформовано на основі чотирьох козацьких підрозділів, одним з яких (350 багнетів) командував уродженець Умані, затятий ветеран-рубачка російсько-японської і Першої світової війни, полковник, а пізніше генерал-хорунжий УНР Володимир Ольшевський. У першому ж звияжному бою його підрозділ вибив більшовиків з містечка Шатава, а один з учасників бою пізніше із захопленням говорив про командира-уманчанина так: «під градом куль і гарматним обстрілом він йшов ніби на прогулянку, ні разу навіть злегка не схиливши голови...»

Невдовзі після взяття Шатави дивізійники потужним ударом вибили більшовиків і з Вапнярки та Жмеринки – надзвичайно важливих вузлових залізничних станцій. Власне, саме за ці бої проти червоноармійців Йони Якіра безстрашна дивізія й отримала почесну назву Залізної.

Коли Третя Залізна стрілецька дивізія в числі інших підрозділів брала участь у переможному Першому Зимовому поході Армії УНР, який проліг через усю Черкащину,

провідників дорогами й стежками нашого краю вистачало: у рядах «залізних», окрім генерал-хорунжого Ольшевського воювало багато інших уродженців Черкащини – зокрема, полковник Сергій Рошицький зі Шполи, підполковник Олекса Макушенко з Лисянки, підполковник Матвій Мельник зі Звенигородського повіту...

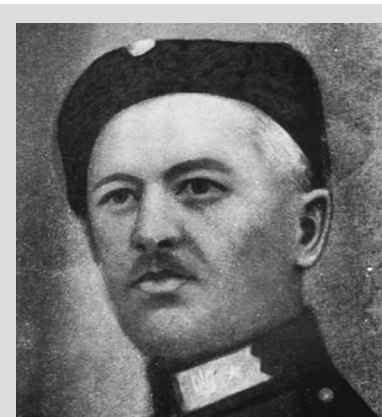
Валентин Трутенко зі Звенигородки ніколи не був трутнем і ледарем. До революції блискуче закінчив кадетський корпус, піхотне юнкерське училище і академію Генштабу. На фронті українизував 12-у російську армію, організував Український військовий з'їзд Західного фронту і привів до Києва Батуринський полк. У часи гетьмана Скоропадського командував підрозділами на

Бойовий прапор Залізної дивізії УНР – багрянний, з синьо-жовтим державним прапором у кутку полотнища і з гаслом «За визволення України!» зберіг на еміграції у США ветеран-дивізійник, якому судилося стати священиком і першим Патріархом УПЦ КП...

Катеринославщині й Черкащині, пізніше підтримав прихід Директорії і повстання проти гетьмана...

У грудні 1919-го за наказом Генштабу він прибув до Залізної дивізії змінити її командира Володимира Оль-

Генерал-хорунжий УНР Володимир Ольшевський – уманчанин, який стояв біля витоків Залізної дивізії і певний час її очолював...

шевського, який саме захворів на тиф...

До того часу Залізна дивізія, нагадаємо, не знала поразок. «У Залізної дивізії – залізна воля й залізний крок» – таким був девіз цього елітного підрозділу.

Слава ж непереможної лише раз постраждала... через дамську шапочку. Як згадують очевидці, полковник Трутенко на цілих шість годин затримав відступ дивізії з місцевості, де вона була на дуже невигідних позиціях перед денікінцями, що наступали. Чому? Через тиждень мав бути Новий рік і

місцевий майстер дошивав замовлену для коханої полковника кокетливу шапочку із білого хутра... Коли ж дивізія зрештою виступила, на похідну колону з усією потужністю вдарила денікінська Кавказька дивізія князя Голіцина. Розбита й розпорошена по степу Залізна дивізія на якийсь час припинила існування. А дамочку в білій шапочці, яка коштувала життя дивізії, бачили на місці поля бою в бричці поруч з тим самим князем Голіциним – чи не агенткою денікінців вона була?..

Пізніше Залізна дивізія відновилася, і до її складу поруч з трьома українськими бригадами навіть увійшов кавалерійський Донський полк, який хотів бачити Кубань у складі України. Оновлена Залізна дивізія продовжувала боротьбу і після окупації українських земель більшовиками – билася проти спільного ворога пліч-о-пліч з польською армією до листопада 1920 року.

У тих же 20-х губиться слід двох командирів дивізійників з Черкащини, полковника з Лисянки Макушенка і підполковника зі Звенигородщини Мельника – про їх подальшу долю нічого не відомо. Уманчанин, генерал-хорунжий Володимир Ольшевський прожив останні роки в польській Познані, а шполянин, полковник Сергій Рошицький – у Варшаві. Полковник Трутенко починав еміграцію з Польщі, а завершив життя за океаном, за тисячі кілометрів від рідної Звенигородки – в екзотичній, але чужій Чилі...

Весь час, поки Україна була під владою Москви, прапор Третьої Залізної стрілецької дивізії зберігався в українській православній церкві американського міста Нью-Джерсі. 1992 року Владика Мстислав урочисто вручив прапор Незалежній Україні – як ветеран Третьої Залізної він передав прапор з рук у руки тодішньому командувачу Нацгвардії України.

Олександр БРАВАДА

ВЕСІЛЛЯ НА ФРОНТІ: ВІН – З ЧИГИРИНА, ВОНА – ЗІ ЛЬВОВА...

Прес-група штабу АТО випадково натрапила на молодят. Чигиринець Олександр та львів'янка Василина. Він – водій санітарного автомобіля механізованої бригади, вона – медсестра у складі мобільного шпиталю.

Він не раз привозив для неї «роботу», морально важку і криваву. Дівчина щоразу приймала поранених. Перекидалась слівцем із Сашком і вони розходились по своїх світах. Як завше буває, ці дві долі поєднав випадок, а точніше – бронезилет.

– Зазвичай просто віталися, банально «привіт», «па-па». А коли Сашко довго не приїжджав, то відчуття було двояке. Зізнаюсь, хотілося щоб приїздив частіше, та з іншого боку, розуміла, приїде – знову привезе поранених. Це так важко... Так і приїхав: змучений, брудний у «броніку» з автоматом. Побачив мене, зрадів, і кинув-

ся обніматись. Перечепився, і під вагою того бронезилета ми попадали на землю, наші погляди зустрілися... і все, весілля, – каже Василина.

Кілька санітарних автомобілів, прикрашені кульками і надутими медичними рукавичками повезли наречених вулицями Авдіївки – кількості метрів від місця реєстрації до – частини.

За цим неординарним дійством спостерігали мешканці містечка. Хтось махав руками, хтось вітав посмішками, а одна бабуся навіть заплакала...

Того сонячного дня вперше за кілька місяців був справжній день тиші. Після двох нічних обстрілів у зоні АТО, бойовики жодного разу не застосували зброю у світлу пору доби. У цьому присутній певний символізм і для новоспечених молодят, які планують у мирний час відгуляти справжнє гучне українське весілля.

ГУРТ «ВЕРТЕП» ОНОВЛЕНИЙ АЛЬБОМ ПРИСВЯТИВ ДНЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ І 100-РІЧЧЮ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

«В альбомі «Мамай» від гурту «Вертеп» – 16 пісень – стільки ж, як патронів у двох обоймах пістолета Макарова чи ТТ... Кожна пісня – як влучний постріл у бік ворогів України, на підтримку бійцям, що нині воюють у зоні АТО, продовжуючи справу своїх дідів, які боролися за Волю України ще на початку ХХ століття» – так написав свого часу «Козацький Край» про альбом від своїх друзів-музик з Дніпра. Ці слова з журналістської рецензії на альбом підштовхнули гурт «Вертеп» з Дніпра на ідею оформлення оновленого альбому, присвяченого Дню Незалежності та 100-річчю Української революції – малюнок відомого художника і поета-пісняря Максима Паленка зображує револьвер, різні деталі якого – то пісні з альбому «Вертепа».

Альбом «Мамай. Гайдамацькі пісні», презентований на початку 2015 року за допомоги Олега Островського, Андрія Денисенка і Костянтина Смірнова, розійшовся двотисячним накладом під час концертів на українському Донбасі для наших воїнів та студентів і школярів Донеччини протягом 2015-2016 років...В альбомі «Вертепу»

представлено і дві композиції, виконані побратимами «Вертепу»: кобзар Тарас Силенко зробив ремейк пісні «Дума про батька Хмару», а найвідоміший казкар країни Сашко Лірник з черкаської Умані начитав казку про «Село Легедзене і чотири кулемети».

Перевиданий оновлений альбом планується до поширення в школах, у військових частинах та в інших силових структурах України. Підтримаймо незламний дух наших воїнів справжньою бойовою піснею – не менш сильною зброєю, ніж автомати і не менш важливим оберегом, аніж бронезилет!

БОЄЦЬ З ЧЕРКАЩИНИ ЗАГИНУВ НА ЛУГАНЩИНІ, ДЕ 22 РОКИ ТОМУ НАРОДИВСЯ...

На Черкащині попрощалися з бійцем 58-ї окремої мотопіхотної бригади ЗСУ, який разом з ще двома побратимами загинув під час ворожого обстрілу біля Новотошківського Попаснянського району Луганщини.

Руслан Конюша (позивний «Галіфе») похований у селі Бобриця Канівського району, де жив до війни, проте родом – з Лисичанська Луганської області, тож воював він за волю краю, де пройшло дитинство...

Руслан був учасником Революції Гідності – у складі 2-ї сотні Самооборони (на Грушевського). З Майдану пішов добровольцем у «зону АТО» – у 2014-15 роках воював у складі батальйону «Айдар»,

Осколки російської міни, які перервали життя молодого українського воїна, спричинили ефект вибуху для відомої журналістки у Москві, яка нарешті усвідомила свою причетність до дій Путіна...

а потім підписав контракт і продовжив службу у 58-й ОМБр...

Їх патруль з шести чоловік помітив у «зеленці» багаття і вирушив перевірити лісосмугу. Міна ОЗМ-72, на якій підірвалися бійці, має особливу конструкцію, за яку її називають «стрибачкою». Вона вистрибує із землі – приблизно на 0,6-0,8 метра. І в ній уже 2,5 тисячі готівих осколків, які розлітаються в радіусі 25 метрів. У часи СРСР російські розробники фактично скопіювали її з підлої розробки гітлерівських «спеців», «міні-жаби» SMI-44 часів Другої світової війни. Тепер такі міни росіяни та їхні посібники-сепаратисти широко використовують на українському Донбасі. Руслан Конюша, Ілля Тимофіїв (до речі, етнічний росіянин) та Роман Дитинченко унаслідок вибуху загинули, решта троє бійців з їхньої групи отримали поранення...

Руслану Конюші було всього лише 22 роки (народився 8 листопада 1994 року), а воювати за Україну він пішов у 19...

Ця загибель спричинила несподівану реакцію в Москві: відома журналістка російської «Новой газети» Вікторія Івлева, яка дружила з матір'ю загиблого, у публічному виступі заявила, що мало зробила, щоб зупинити російську агресію і президента Путіна: «Подорвался на мене и погиб украинский солдат Руслан Конюша, сын моей великой подруги Нади. Надя, дорогая, щедрая, когда-то радостная и веселая Надя, почерневшая теперь от горя, прости меня – это я, я, я убил твоего сына. Это я не остановила войну. Это я не выбрала другого президента...»

До росіян, які здатні самостійно мислити, поступово приходить розуміння ролі Росії у цій війні і каяття. На жаль, страшною ціною...

Ярослав ЗВЕНИГОРА

ГРОШІ ДЛЯ ЗСУ ЧЕРЕЗ ЧЕРКАСЬКИХ ВОЛОНТЕРІВ ПЕРЕДАЛИ... РОСІЯНИ

Фото 600 російських рублів (по курсу – близько 250 гривень) виклав на своїй сторінці у соцмережі відомий черкаський волонтер В'ячеслав Скічко – з підписом: «Буває і таке... Для допомоги нашим воїнам. І не від наших заробітчан, а саме від росіян...»

У телефонному коментарі «Козацькому краю» волонтер пояснив: гроші для потреб української

армії передала родина з Російської Федерації, дружина з батьками загиблого у зоні АТО офіцера полку «Азов» з Черкас. Рублі з Росії будуть використані для закупівлі оптики снайперу з морської піхоти.

На Черкащині це вже не перший випадок пожертви на потреби АТО російськими рублями – зокрема, такі випадки волонтерами зафіксовано у Лисянці та Звенигородці.

ТЕРЕНОВУ ГРУ «СІЧ» ПРИСВЯТЯТЬ ХОЛОДНОЯРСЬКИМ БРАТАМ-ОТАМАНАМ

21-24 вересня вже вдруге на Черкащині в урочищі Холодний Яр відбудуться всеукраїнські змагання, спрямовані на підвищення рівня знань про видатних особистостей українського державотворення «СІЧ «Сила і честь».

Суть змагань полягає в захисті свого прапора та отриманні прапора супротивника. Для цього всі учасники будуть поділені на 2 команди (сотні), кожна з яких матиме свій прапор, та боротиметься за нього впродовж 4 днів гри. В кожного учасника на руці буде пов'язка кольору, що відповідатиме кольору команди та символізуватиме життя. Втрата пов'язки прирівнюється до умовної смерті гравця. Переможцем буде вважатись та команда, в якій на момент завершення гри буде 2 прапори.

Особливістю гри є відтворення військового устрою команд, що аналогічний устрою гайдамаків часів Холодноярської республіки.

Даний захід приурочений пам'яті братів Чучупаків, які в період національно-визвольних змагань (в 1918-1920 рр.) були очільниками повстанського руху на території Холодного Яру.

До участі в теренівці запрошуються всі охочі віком від 16 до 28 років.

Зголоситись на гру можна до 15 вересня.

Організатором заходу є Міністерство молоді та спорту України, Управління у справах сім'ї, молоді та спорту Черкаської ОДА спільно з ГО «Всеукраїнський молодіжний рух «Національний Альянс».

Контактні телефони:

+38 068 010 33 46; +38 093 147 05 05

«ХОЛОДНОЯРСЬКА» ЗАГАРТОВУВАТИМЕ ЮНИХ ПАТРІОТІВ

3 25 по 29 серпня 2017 року в урочищі Холодний Яр на Черкащині відбудеться молодіжний військово-патріотичний наметовий табір «Холодноярщина».

У програмі: тактика ведення бою в групах; медична допомоги в умовах бойових дій; рейди урочищем Холодний Яр; цікаві гутірки на історичну та інші тематики; навчання в порядку та дисципліні; самооборона; виживання в лісі; маскування; орієнтування на місцевості; ведення партизанської війни та багато іншого...

25-29 СЕРПНЯ

ГІСТІРКИ ТА ІСТОРІЯ

САМОБОРОНА

ТАКТИКА ВЕДЕННЯ БОЮ

ТИ НЕ ЗАХОЧЕШ ПОВЕРТАТИСЬ ДОДОМУ!

Організатори - НАЦІОНАЛЬНИЙ Альянс

Контактні номери: 068 010 33 46, 093 147 05 05

Черкащина, урочище «Холодний Яр»

Обов'язкова реєстрація: goo.gl/Hx8ENE

"Козацький край" – це найбільш актуальні публікації.
Наші журналісти працюють з архівами, істориками
і краєзнавцями та виїжджають безпосередньо на передову у зону
АТО – з Вами і для Вас ми пишемо про історію
і сьогодення боротьби за Волю України..
Сайт нашої газети в Інтернеті оновлюється щоденно!
www.cossackland.org.ua

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОРПУС ОТРИМУЄ ВСЕ БІЛЬШУ ПІДТРИМКУ НА ЧЕРКАЩИНІ

Від початку липня патріоти із новоствореної партії Національний Корпус розпочали масштабний агітаційний тур Україною.

«Національний Корпус – це колишні бійці, волонтери та просто активна молодь. Це люди, які показали себе як борці за краще майбутнє для української Нації, – зазначають у Нацкорпусі. – Кожен з нас – частинка великої родини, адже у наших лавах є ті, хто розвивав і поширював ідеї українського Націоналізму в часи, коли це було не лише не популярно, а й небезпечно. Національний Корпус – це молодь, яка виросла на попелі Революції та загартувалась війною, змужнівши та підготувавшись до розбудови великої, могутньої та незалежної держави.

Черкаський осередок Національного Корпусу долучився до всеукраїнського агітаційного туру. Ми відвідали усі районні центри, розповідаючи людям про наш рух та закликаючи гуртуватись і працювати заради кращого майбутнього для прийдешніх поколінь. Лише на Черкащині за місяць агіттуру ми залучили підтримкою більш ніж трьох тисяч людей, які поділяють наші ідеї, а у більшості міст було створено ініціативні групи нашого руху.

Сьогодні ми готові до фінального етапу боротьби за Україну та готові перемогати внутрішнього і зовнішнього ворога. Перемога не за горами! Слава Нації!»

У Черкасах, зокрема, Національний Корпус виступив з ініціативою переобрання складу міськради.

На сьогодні петиція на сайті міської ради набрала необхідну кількість голосів, тож, шановні черкаські, наступний крок – за вами!

Якщо маєте бажання жити у безпечному і процвітаючому місті, в якому гроші з бюджету йдуть не в кишені чиновникам, а на інфраструктурні поліпшення, в якому будуватимуть те, що потрібно народу, а не те, де легше відмити гроші, змусьте свого депутата піти у відставку!

Вимагайте перевиборів!», – заявив Дмитро Кухарчук.

**З будь-яких питань
щодо підтримки
Національного
Корпусу - телефонуй
за номером
063 860 85 93**

З відповідною заявою звернувся до черкащан Дмитро Кухарчук, голова Черкаського обласного осередку «Національного Корпусу»:

«Настав час, коли місто вже не може терпіти кулуарчину і інтриги, що на сьогоднішній день окутали апарат черкаської влади. Національний Корпус ініціює переобрання черкаської міської ради.

ТАБІР «ДЖУРА» ЗІБРАВ НА ЧЕРКАЩИНІ НАЙПАТРІОТИЧНІШУ МОЛОДЬ З УСІЄЇ УКРАЇНИ

Нинішнього літа у Черкасах із розмахом стартував дитячий скаутський табір «Джура».

Черкаський табір «Джура» – один із багатьох таборів об'єднання патріотичної молоді «Юнацький Корпус. Виховники табору – активні та досвідчені педагоги, а інструктори – це колишні бійці, волонтери, активна молодь та громадські діячі.

Протягом літа табір відчинив двері для 50 дітей з усієї України. Перші дві зміни пройшли на березі Дніпра у Сосновому лісі, а третя зміна – у Карпатах, де діти мали змогу оздоровитись та загартувати тіло і дух. Проте найголовніше, чому навчають у таборі «Джура» – вміння любити свою Батьківщину та ставати на захист своєї Нації.

За час перебування у таборі дітей очікували:

- Страйкбол
- Смуга перешкод
- Скеледром
- Сплави на човні
- Туризм(виживання в природі, в'язання вузлів, мотузковий переправи)
- Основи самозахисту
- Тренінги з лідерства
- Спілкування англійською
- Долікарська медична допомога та багато іншого.

Майбутнє України – за її молоддю! Більше про табір «Джура» можна дізнатись у мережі Facebook. У «Джурі» чекають на юних патріотів вже наступного літа!

ПОЛК «АЗОВ» ЗАПРОШУЄ ДО СВОЇХ ЛАВ!

Підрозділ спеціального призначення АЗОВ буде нову українську армію світового рівня – справжні патріоти України мають змогу долучитись до елітного підрозділу та здобути військову кар'єру.

«Азов» гарантує:

- Безкоштовну військову освіту.
 - Навчання курсантів за стандартами НАТО.
 - Навчання проводять висококваліфіковані інструктори, котрі мають досвід бойових дій. Після проходження шеститижневих курсів, курсанти підписують контракт та отримують:
 - Заробітну платню від 10 тисяч гривень та всі передбачені законом пільги.
 - Можливість підвищення кваліфікації та зростання у званні від солдата до офіцера.
- Долучайтесь до лав АЗОВУ та побудуйте кар'єру з умовами, гідними кваліфікованого військовослужбовця! «Азов» буде сучасну українську армію і саме ти можеш стати її частиною. Хочеш змін? Почни з себе!

Телефон рекрутингового центру у Черкасах та області: 097 622 21 78

Скіфська знахідка на Драбівщині змусила згадати про древні легенди...

«Навесні 1663 року двоє подорожніх верхи на добрих конях наближалися до Києва з Білгородського шляху. То їхали полковник Шрам із сином...» Так починається знаменитий роман Пантелеймона Куліша «Чорна рада», перша назва якого була «Сотник Шрамко та його сини».

А навесні 2017 року саме поблизу селища Шрамківка Драбівського району Черкащини шукачі скарбів знайшли на фермерському полі ритуальну скіфську чашу. Фотографії зі знахідкою опублікував у одній із соціальних мереж координатор групи шукачів.

Це й дало привід згадати про історію селища, яка сягає глибини віків. На середньовічній карті Боплана знаходимо його з іншою назвою — Жванчик. Як свідчать історичні джерела, 1648-го селище зруйнували, а через десяток років його відновив козацький полковник Шрамко. Він, за деякими даними, мав велику сім'ю і багатьох нащадків. А по сусідству, на правому березі річки Чумгак, у 1660 році народився Павло Полуботок, наказний гетьман України. Пізніше через Шрамківку, як засвідчують хроніки, як мінімум тричі проїжджав Тарас Шевченко. Цікаво, що в часі після Української революції 1917 року в цих краях воював під жовто-блакитним прапором повстанський загін отамана, прізвище якого було Куліш...

Однак ті роки і століття все-таки значно ближчі до нас. А ось скіфська епоха — набагато далі. Тому й відомо про неї значно менше. Знахідка шукачів скарбів має зацікавити краєзнавців та істориків — аби лишень не зникла безслідно у якійсь приватній колекції.

«Таку ось, цікаву штуку комад сьогодні виривав», — написав у «Фейсбуці» координатор групи шукачів. Друзі з групи намагалися визначити ціну, за якою артефакт можна було б продати. «Якби без дірок, то за 4000 або 5000 віддали б», — значиться в одному з коментарів. «Ні, знахідка тягне на всі сто тисяч», заперечив інший...

Про легендарну скіфську чашу свого часу повідав світу «батько історії» Геродот. За його переказом, скіфський цар

Скіфська чаша, знайдена у травні 2017 року біля Шрамківки на Драбівщині

Аріант (585-480 роки до н.е.), щоб визначити чисельність війська, наказав кожному воїнові здати по наконечнику від стріли. Із зібраних під час «перепису» війська майже чотирьох мільйонів наконечників була вилита чаша, об'ємом «на шість сотень амфор», а це за сучасними мірками — від 12 до 20 тисяч літрів! За описом Геродота, який користувався одиницями виміру, які точно не співставляються з сучасними, висота чаші мала бути мінімум 4 метри, а вага — не менше семи тонн. Тому точно помилилися ті ЗМІ, які поспішили назвати незрівнянно меншу скіфську чашу, знайдену на Драбівщині, — «чашею Аріанта».

Після царя Аріанта подібні чаші виливали по всіх областях Скіфії, хоча й значно менші за розміром. Очевидно, одну з цих чаш і виявили нині у краю, славному як у часи скіфів, так і в часи Козаччини.

Чаша царя Аріанта — досі десь у Холодному Яру?

А як же бути з легендарною «чашею Аріанта» — невже її ніколи не знайти?

В часи Другої світової війни пошуком чаші Аріанта займалася нацистська окультна організація «Аненербе» (у перекладі — «Спадщина предків»). Містики СС вірили в те, що ця чаша була виготовлена на честь зв'язки скіфів царя Аріанта над військом перського царя Дарія, який до того вважався непереможним. За однією з версій, у «Чорному ордені» есесівців вірили у те, що вино, налите у гігантську чашу, відлиту із наконечників стріл переможців зі скіфського війська Аріанта, має здатність давати містичну силу тому, хто його вип'є з цієї чаші. Згідно ж іншої версії, ще більшу силу чаша Аріанта мала у порожньому вигляді — як сферичне дзеркало, що слугувало «воротами» для спілкування з потойбічним світом; хто зазірав до чаші — той наче міг передбачати майбутнє...

Чи знайшли спеці «Аненербе» чашу Аріанта? Навряд. Хоча серед сучасних російських «вчених» є прибічники того, що чашу нацистами таки було знайдено і перевезено до підземного бункера Гітлера у його ставці «Вервольф» (німецькою — «Вовчак») поблизу Вінниці. Проте значно більше дослідників з тієї ж Росії переконані, що чаша Аріанта і зараз — там, де її бачив давньогрецький історик Геродот Галікарнаський. За описанням Геродота, місцина ця звалася Екзампей і знаходилася між річками Гіпаніс та Борисфен (сучасними Південним Бугом і Дніпром).

Чаша царя Аріанта була відлита з наконечників стріл його славетних воїнів-скіфів

Дослідники вказують на... Холодний Яр на Черкащині, де було давнє скіфське місто, оточене валом і ровом по периметру в 60 кілометрів.

Щоправда, при цьому російські «науковці» судять про древніх за якимись тільки їм відомими «стандартами» і говорять, що «скіфи могли ізрядно випіть віна» і з-за того навіть висувують версію про те, що велика кількість курганів у Холодному Яру використовувалася скіфами як... «огромні холодильники для хранения вина, которое перед распітєм залівалось в чан Аріанта». Навіть коментувати подібне «околонауціє» наших північних сусідів не хочеться — зазначимо лише, що ці версії ними озвучені у фільмі «Ритуальна чаша царя скифов», відзнятому в наш час телеканалом ОРТ за сприяння спецслужбистів Центру громадських зв'язків ФСБ Росії.

Насправді ж, не тільки історію чаші Аріанта багатьом не в'яснити. І гітлерівській «Аненербе» і путінському ФСБ було не зрозуміти: жодні містичні речі не пояснять прагнення до незалежності тих, хто живе на землі України.

Козаки вважали себе спадкоємцями скіфів, ми ж — нащадки козаків і найбільша наша цінність в усі часи — це наша Воля!

Олександр БРАВАДА

1952 РОКУ НА ЧЕРКАЩИНІ АКТИВНО ПРАЦЮВАЛО... ПІДПІЛЛЯ ОУН

1952 рік був зовсім недавно... Щоб усвідомити це, достатньо згадати, що це — рік народження багатьох відомих людей, які досі «в тренді». 1952 року своє перше «агу» сказав майбутній український політик-патріот Ваня Заєць і потренував голос майбутній співак Коля Гнатюк, цього ж року вперше «агукнув» малий Вовка Путін у Ленінграді (Петербурзі) і йому піддакнув одноліток Петька Симоненко у місті Сталіно (Донецьку)... 1952 року у Лондоні проголосили новою королевою Єлизавету Другу, яка править і по сьогоднішній день, а в Києві науковці розробили першу електронно-обчислювальну машину, програми для якої прописала Катерина Ющенко родом з Чигирини на Черкащині.

У цей же час в самому центрі України, на межі сучасних Київської області і Черкаської (до створення якої залишалося 2 роки) тривали... бої і арешти підпільників Організації Українських Націоналістів (ОУН).

Спекотні літні дні 1952-го зустріла в камері МГБ жителя села Городецьке Уманського району Явдоха Свинар — зв'язкова ОУН, у якої під час обшуку виявили речі арештованих і засуджених до страти бойовиків «Черника» і «Змагуна», а у сараї — прикопаний бідон з-під молока, повний підпільної української літератури та ще «страшнішу» річ — радіоприймач «Родіна», через який підпільниця слухала новини Вільного Заходу. Заодно у тому ж уманському Городецькому «гебісти» арештували цілу родину Яценків: Мефодія, Соломію,

Марію та Івана. Їх звинувачували у допомозі бойовикам ОУН (переховуванні повстанців та їхніх речей) та у зберіганні антибільшовицької літератури. Окрім того, слідчі з'ясували, що Іван Яценко у квітні 1952 року побував у Києві, де за завданням підпілля поширював листівки ОУН. У ті ж дні у ліді біля Гострої Могили Старишанського району на межі з Черкащиною теж відкопали бідон з націоналістичною літературою, а в сусідньому селі провели низку арештів утримувачів конспіративних квартир ОУНівців. Найгучнішим став арешт учасника Другої світової Івана Бондара — нагороджений багатьма бойовими відзнаками СРСР, серед яких була і медаль «За відвагу», ветеран не побоявся сказати, що Сталін нічим не кращий за Гітлера, проти якого він воював, а Москва — тюрма для народів не згірш від нацистського Рейху...

Історик Юрій Шур, вивчивши архіви СБУ, стверджує: 1951-52 роки видалися нелегкими для чекістів багатьох районів сучасних Київщини і Черкащини. У бою, знищивши двох офіцерів МГБ, загинули повстанці Василь Николин (псевдо «Мороз») та Володимир Скоренький («Богун»). Під час слідства встановлено, що вони за допомогою місцевих жителів поширювали листівки у Лисянському районі сучасної Черкащини та в чотирьох районах сусідньої Київщини. В іншому бою полягли ще троє бойовиків — «гебісти» були вражені тим, як вони тримали оборону проти цілого підрозділу — при цьому мали на озброєнні дві німецькі гвинтівки і один радянський автомат, два «на-

гани» і один пістолет, одну гранату і... націоналістичну літературу. Завдяки хитрості агентурно-бойової групи МГБ вдалося захопити живими повстанців з позивними «Кобзар» і «Богдан» — на двох вони мали три пістолети, дві гранати, автомат ППШ, літературу й компас.

Влітку 1952 року низка арештів за допомоги ОУН прокотилася у Христинівському, Уманському і Ладизенському (був тоді й такий) районах. Особлива увага — «неблагонадійній» інтелігенції, зокрема, вчителям. Серед заарештованих — Коваленко, Сокирський, Ліщина, Гаркавенко — всього 17 осіб.

Коли їх допитували слідчі МГБ, десь далеко в місті на Неві вчився робити перші звуки майбутній працівник КГБ і президент сусідньої нам держави, а нинішня королева Британії отримувала корону. Це було відносно недавно — 65 років тому...

Після загибелі бойовика ОУН Володимира Скоренького «Богун» (на фото — справа) у Лисянському районі розпочалися арешти «його людей»...

Одоначер: руйнівник Риму, на якого рівнявся Богдан Хмельницький

Вождем воїнів, перед якими впала велична Римська імперія, був предок українців?

НАТХНЕННІ ПРИКЛАДОМ ВЕЛИКОГО ВОЖДЯ

Літа Божого 1648 року, ущент розбивши польське військо під Корсунем, козаки гетьмана Богдана Хмельницького увійшли до Білої Церкви. І поки його воїни відпочивали перед новими битвами, гетьман сів писати універсал, який так і увійде в історію як «Білоцерківський» - із закликом до всіх українців лівого і правого берегів Дніпра готуватися до великої війни за волю...

У цьому Універсалі славний син чигиринської землі згадував не лише Черкаси, Корсунь, Чигирин, Трахтемирів, Кумейки, Переяслав, Полтаву та інші міста й містечка українські - він нагадав козацькому народу про... великий Рим, який колись брав їхній предок.

«Навіть Стародавній Рим (що може називатися матір'ю всіх європейських міст), який володів багатьма державами й монархіями і пишався колись своїми шістьмастами сорока п'ятьма тисячами війська, в давні віки взяла й чотирнадцять літ тримала далеко менша проти згаданої збірної бойова сила русів із Ругії, на чолі яких стояв тоді князь Одоначер, — сталося це в році 470 після Різдва Господнього. Отож ми йдемо за прикладом наших давніх предків, отих старобутніх русів, і хто може заборонити нам бути воїнами і зменшити нашу лицарську відвагу!» - писав гетьман Хмельницький до українців. Цим прикладом він хотів переконати: українці в усі часи з успіхом громили і чисельніших, і сильніших ворогів - розгромлять їх і нині.

Під проводом Хмельницького козаки дійсно зуміли повторити подвиги славних прадідів: з меншими силами не раз били ворога, вкриваючи славою бойові знамена. Коли ж 6 серпня 1657 року славетний гетьман спочив у Бозі в своїй столиці, у Чигирині, його писар, виголошуючи промову над тілом Хмельницького, порівняв його з давнім завоюником Риму: «Милий вождю! Древній руський Одоначер!..»

ІМ'Я Й ПОХОДЖЕННЯ - ОКУТАНІ ТАЄМНИЧИМ МОРОКОМ...

Ким же був Одоначер - вождь, який здолав найсильнішу імперію давніх часів і після цього сам правив Римом більше 13 років? У різних письмових джерелах різних часів і народів навіть ім'я його пишеться абсолютно по-різному: від найбільш розповсюджених Одоначер і Одоакр - до Одовахар, Одоахрос і Одокрехім...

Свідчення того, що в його жилах текла не чужа сучасним українцям кров, знаходимо у багатьох середньовічних і

ордену бенедиктинців, знаходимо слова твердого переконання в тому, що Одоначер був слов'янином, а не германцем, як говорилося у інших джерелах. А писалося це в монастирі на острові Млет, підвладному на той час Венеції - одному з осколків земель колишньої Римської імперії...

Ще цікавіші речі знаходимо у так званих «Хроніках Биховця» - одному зі списків литовсько-білоруського

літопису, укладеного в першій третині XVI століття - більш як за сотню років до Хмельниччини. Описане у ньому переносить нас у події майже сім століть тому - 1429 року в Луцьку, де з ініціативи Великого князя литовського Вітовта і за сприяння імператора Священної Римської імперії Сигізмунда зібралися на з'їзд монархи найвпливовіших держав тогочасної Європи. Літописець свідчить: коли Вітовт запропонував включити українську і литовську шляхту до гербів польських, українська делегація у відповідь гордо заявила, що походить від древніх русів, які Рим взяли...

Зрештою, на знайдений у скельних катакомбах перших християн поблизу австрійського Зальцбурга кам'яній плиті з викарбуваними на ній словами про події 477 року Одоначер згадується як «король рутенів», тобто прарусичів...

**«ВАРВАР», ЯКИЙ
ПРАВИВ ІМПЕРІЮ,
ЗБЕРІГ СЕНАТ
І НАВЧИВ РИМЛЯН
ГОВОРИТИ СЛОВА
«ВІТЕР» І «ХЛІБ»...**

Олександр Ковалевський, український історик-науковець з канадського Ванкувера переконаний: Одоначер був сином одного з воєначальників

війська іншого великого завоюника давнього світу, знаменитого вождя Аттіли.

Цікава деталь: полька за походженням, але народжена в Україні Марцеліна Даровська переповідала розказану їй батьком легенду про те, що вождь Аттіла був похований на території сучасного... села Шуляки в Жашківському районі Черкащини. Пані Марцеліна була засновницею

багатьох католицьких монастирів в Україні та Польщі, пізніше беатифікована особисто Папою Римським. За життя товаришувала з поетом Адамом Міцкевичем і композитором Фредеріком Шопеном, перед її вчинками схилявся в глибокій пошані письменник Генрік Сенкевич... Все життя Марцеліна Даровська згадувала рідні Шуляки на Черкащині, де малою дитиною дівчинка всотувала в себе легенди цього краю і вірила у розповіді про те, що курган, який височів у полі неподалік від батьківського маєтку - це могила знаменитого воїна, вождя племені гунів Аттіли...

Та повернемося до постаті Одоначера, про якого вчений з Ванкувера говорить, що він - син воєначальника Едікона, який «розпочинав кар'єру» у війську Аттіли. За версією Олександра Ковалевського, після смерті Аттіли Едікон перебрався з території Подніпров'я у Карпати, де став князем племені білих хорватів. 469 року, після загибелі Едікона у битві проти остготів, князем стає його син Одоначер.

475 року Рим роздірала міжусобна боротьба, що завершилася подією, яку в наш час назвали б «збройним переворотом». Імператора Юлія Непота скинув з трону його ж воєначальник Флавій Орест - «путчист» проголосив новим імператором Риму... свого власного малолітнього сина Ро-мула Августа.

Скориставшись протистояннями всередині самого Вічного Міста, наступного, 476 року Одоначер збирає військо з рутенів-русинів і найманців-германців і вирушає в похід на Рим. Флавій Орест був убитий, а його син усунутий від влади. Дата перемоги вождя рутенів Одоначера і падіння перед ним імперії - 23 серпня (як тут не згадати, що нині 23 серпня українці святкують як День державного прапора?) Повторимо: було це 476 року, Хмельницький помилявся, коли говорив про 470-й...

Вищезгаданий настоятель монастиря, чернець і історик Мавро Орбіні у своїй праці «Царство слов'ян» писав: «Рим був такий наляканий його могутністю, що усе населення міста вийшло йому назустріч і вітало як царя римлян, віддавши слов'янину більше почестей, ніж будь-кому зі смертних...» З усіх давньоримських джерел, доступних йому на момент написання цієї праці (1601 рік), Мавро Орбіні вибирав слова, якими користувалися у повсякденні воїни Одоначера. Дуже багатьма з цих слів українці користуються й досі: **баба, біда, круг, легкий, хтіти (хотіти), їсти, зумби (зуби),**

спати, звати, балакати, страх, сестра, вода, пити, зима, птах, вітер, хліб...

Історик Олександр Ковалевський стверджує, що немає доказів того, щоб рутени тотально нищили надбання римської цивілізації - навпаки, новий володар Риму висловився за мирне співіснування захопленої ним Західної Римської імперії зі Східною - Візантією. На доказ цього він навіть відправив до Константинополя візантійському імператору завоювані символи імператора Риму - діадему і мантию. В самому ж Римі продовжували діяти звичні для нього інституції, включно з Сенатом, діяло також і римське право - так тривало 13 років його правління...

Проте 493 року підтримуваний візантійським імператором вождь остготів Теодорих заманив «на переговори» Одоначера, з яким перед цим довго і безуспішно воював і підступно вбив його під час бенкету з нагоди підписання «мирного договору»...

ЗАМІСТЬ ПІСЛЯМОВИ

Влітку 2011 року у російській газеті «Аргументы и факты» була опублікована гучна стаття, де стверджувалося, що Одоначер - «был русским по происхождению». Окрім того, в статті говорилося: «В наши тревожные дни начала XXI в., когда мир содрогается в конвульсиях кризисов, терроризма и «революций», сверхдержава Америка диктует свою волю. Если будет угроза России, то вдохновят ли нашу молодёжь для борьбы образы великих предков? Не затмила ли мышь Микки-Маус образа Ильи Муромца?»

Але на тому якось і заглохла тема «русского» Одоначера, та й про «русского» Іллю Муромця вже якось незручно розповідати, коли абсолютно всі знають, що мощі його покоїться в Печерській лаврі у Києві. Може, й не підніматимуть більше у Москві цю тему? Отямляться хоча б після того, як Путін у Парижі понарозказував був, що донька Ярослава Мудрого Анна - «русская», а президент Макрон продемонстрував, що у французькій школі його краще історії вчили - і з посмішкою сказав, що Анна взагалі-то з Києва, а світ же знає, що Київ - це Україна.

Хоча... У Москві ж досі примудряються «рассеяніном» називати навіть київського князя Володимира Великого...

Олександр БРАВАДА

навіть більш давніх джерелах. Хтось може зі скепсисом поставитися до прагнення українців «вписати у родичі» великого воїна й вождя - з недовірою говорити про свідчення як того ж гетьмана Богдана Хмельницького, так і літописця Самійла Величка, які писали про Одоначера як про давнього русича. Але навіть у давніх текстах італійською мовою від Мавро Орбіні, настоятеля монастиря католицького

СИНОДАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ВІЙСЬКОВОГО ДУХОВЕНСТВА; ЧЕРКАСЬКА ЕПАРХІЯ УПЦ КП
З БЛАГОСЛОВЕННЯ СВЯТИЙШОГО ПАТРІАРХА КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ РУСИ-УКРАЇНИ ФІЛАРЕТА,
ЗА ПІДТРИМКИ БЛАГОДІЙНОГО ФОНДУ СВЯТОГО АРХИСТРАТИГА БОЖОГО МИХАІЛА

МІЖНАРОДНИЙ, ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ, РЕАБІЛІТАЦІЙНО-МОТИВУЮЧИЙ,
ВІЙСЬКОВО-ЦИВІЛЬНИЙ, СІМЕЙНИЙ, ДУХОВНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ,
БЛАГОДІЙНИЙ ПРОЕКТ

ХОЛОДНОЯРСЬКА ПРОЩА

Запрошуємо взяти участь у заходах, приурочених до відзначення державного свята
Хрещення Київської Русі-України, Дня Незалежності та вшанування 100-річчя подій
Української революції 1917-1921 років.

Холодноярська Проща чекає на вірян і патріотів

Програма Заходів:

Четвер, 24 серпня

- 15:00 – Урочисте відкриття проєкту. Освячення резиденції митрополита Черкаського і Чигиринського на території НІКЗ «Чигирин» – у «Резиденції Богдана Хмельницького».
- 16:00 – Хресна хода до локації Проєкту – с. Стецівка, Національний історико-культурний заповідник «Козацький хутір».
- 20:00 – Благочинна трапеза на території наметового табору для запрошених військових.
- 12:00 – 20:00 – Заїзд гостей.
- 20:00 – 23:00 – Вечір духовно-патріотичного, тематично-українського кіно та презентація мультимедійного проєкту «Українська революція 1917-1921 років».

П'ятниця, 25 серпня

- 10:00 – 18:00 – Туристичний маршрут.
- 10:00 – 20:00 – Тематичні виставки, ярмарки, майстер-класи, спортивні змагання, оздоровчі заходи.
- 10:00 – 16:00 – Фестиваль книг та друкованих видань.
- 10:00 – 15:00 – Колективна толока.

Субота, 26 серпня

- 9:00 – Божественна літургія під відкритим небом, біля храму Святого Миколая. Тайнство маслособорування.
- 10:00 – 18:00 – Туристичний маршрут.
- 10:00 – 20:00 – Тематичні виставки, ярмарки, майстер-класи, спортивні змагання, кінні вишколи.
- 12:00 – 18:00 – Проведення козацької Ради, показові виступи «Фестиваль козацької пісні» (силами професійних та аматорських козацьких колективів). Ознайомлення та тренінг допризовної молоді з тактико-технічними характеристиками вогнепальної зброї ЗСУ. Демонстрація бойового козацького гопака (виступ професіоналів). Демонстрація бойових прийомів козаками – членами дитячої секції карате (силами ЧКТ УК).
- 12:00 – 18:00 – Програма заходів мотопарасювання «Тарасова Гора».

Неділя, 27 серпня

- 10:00 – 20:00 – Тематичні виставки, ярмарки, майстер-класи, виставка-демонстрація новітніх технологій у енергетиці та іншому, виставка фото Шрайбікуса. Гутіркова сцена.

ДЕНЬ В ІСТОРІЇ 21–31 серпня

21 серпня 1627 р. видано "Лексикон" Памви БЕРИНДИ – перший словник української мови.

21 серпня 1652 р. син гетьмана Богдана ХМЕЛЬНИЦЬКОГО – Тимофій одружився на дочці молдавського правителя Розанді (на портретах), що стало приводом для відновлення союзу Молдавії з Україною

21 серпня 1925 р. помер поет Осип МАКОВЕЙ.

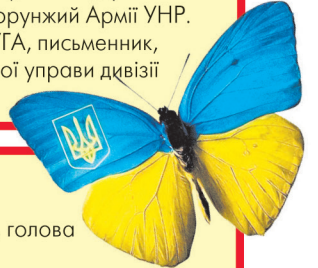
22 серпня 1901 р. народився Лавро КЕМПЕ, козак полку Чорних запорожців Армії УНР, режисер, актор.

23 серпня – ДЕНЬ ДЕРЖАВНОГО ПРАПОРА.

23 серпня 1870 р. народився Володимир СІКЕВИЧ (на фото), командир 3-го Гайдамацького полку, посол уряду УНР в Угорщині, генерал-хорунжий Армії УНР.

23 серпня 1898 р. народився Михайло КУШНІР, стрілець УГА, письменник, гравер, просвітянин; культурно-освітній референт Військової управи дивізії "Галичина", редактор органу СУМ США "Авангард".

24 серпня – ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ.

24 серпня 1897 р. народився Степан СУЛЯТИЦЬКИЙ, командант чоти і скорострільної сотні Гуцульського куреня УГА, командант Карпатської Січі, голова ОУН у Західній Німеччині.

25 серпня 1604 р. польсько-українське військо роз почало похід на Москву, який завершився її взяттям і воцарінням Лжедимитрія І.

25 серпня 1792 р. задунайська козацька флотилія прибула в Темрюк. Там рівно через 100 років в пам'ять про цю подію спорудили пам'ятник запорожцям, які на землі Кубані відроджували порядки славної Січі.

25 серпня 1868 р. народився Сергій ІЗОТОВ, старшина Дієвої армії УНР.

25 серпня 1963 р. помер письменник Іван БАГРЯНИЙ, один з творців Української Головної Визвольної Ради.

25 серпня 1964 р. радянський дисидент, герой боїв на Халхин-Голі і війни проти нацистської Німеччини українець Петро ГРИГОРЕНКО був позбавлений звання генерал-майора і розжалуваний до рядового – за активну правозахисну діяльність на захист депортованих кримських татар.

25 серпня 2008 р. загинув черкашанин Михайло СИРОТА, народний депутат, «батько Конституції України».

26 серпня 1657 р. у Чигирині Гетьманом України (до повноліття Юрія Хмельницького) обрано Івана ВИГОВСЬКОГО (на портреті).

26 серпня 1878 р. народився Михайло ГАЛУЩИНСЬКИЙ, командант УСС, голова Львівської "Просвіти".

26 серпня 1899 р. народився Семен ФЕДУНЬ, січовий стрілець, старший десятник УГА, кооператор, учасник творення дивізії "Галичина", до якої послав двох синів – Івана та Ярослава.

26 серпня 1992 р. помер Юліан ТЕМНИК, сотник УГА і дивізії "Галичина", інженер-агроном, управитель Української торонтської кредитної спілки.

27 серпня 1856 р. прийшов у світ Іван ФРАНКО.

27 серпня 1920 р. створено Українську військову організацію.

27 серпня 2007 р. ухвалено протестну Відозву української інтелігенції з приводу рішення спорудження пам'ятників російській цариці Катерині в Одесі та Сімферополі.

28 серпня 1575 р. народилася Галшка ГУЛЕВИЧІВНА (на портреті), співзасновниця Київського братства, монастиря і школи, які перетворилися на Києво-Могилянську академію.

28 серпня 1819 р. народився Іван ПОПКО, кубанський етнограф, історик.

28 серпня 1886 р. народився Олександр БОЙКІВ, десятник УСС, підхорунжий УГА, член ПУН, член Сенату ОУН.

28 серпня 1920 р. загинув козак 2-ї сотні полку Чорних запорожців Олекса ПИРІГ.

28 серпня 1922 р. у Києві москалі розстріляли членів "Козачої ради", серед них сотника Лозовика, Михайла Гудимовича, Настю Гудимович, Івана Тарасенка, Марію Тарасенко (разом 82 особи).

29 серпня 1619 р. відбулася «Кам'янка Струмилова» - перша відома в історії постановка українських інтерлюдій.

29 серпня 1868 р. народилася Людмила СТАРИЦЬКА-ЧЕРНЯХІВСЬКА, драматург, літературознавець, член Української Центральної Ради, закатована НКВС.

29 серпня 1897 р. народилася Юлія ПАСТУШЕНКО (Мирослава СОПІЛКА) – поетеса і прозаїк, звинувачувана польськими і радянськими спецслужбами в «українському націоналізмі». Розстріляна в Києві 1937 року.

30 серпня 1883 р. народився Дмитро ДОНЦОВ, ідеолог українського націоналізму.

30 серпня 1895 р. народився Олександр ШАНДРУК-ШАНДРУКЕВИЧ, командир кулеметної сотні 2-го Запорозького полку Запорозької дивізії, хорунжий дивізії "Галичина", начальник постачання УНА.

30 серпня 1919 р. українські війська вибили більшовиків з Житомира і Києва.

30 серпня 1920 р. у Празі утворено Українську військову організацію на чолі з Євгеном КОНОВАЛЬЦЕМ.

30 серпня 1941 р. внаслідок теракту в Житомирі загинули видні діячі ОУН Микола СЦІБОРСЬКИЙ та Омелян СЕНИК.

30 – 31 серпня 1903 р. у Полтаві відкрито пам'ятник Іванові КОТЛЯРЕВСЬКОМУ.

31 серпня 1881 р. народився Іван ОМЕЛЯНОВИЧ-ПАВЛЕНКО (на фото), командир групи "Наварія" Галицької армії та Окремої кінної дивізії Армії УНР, генерал-хорунжий, художник.

Свідectво про державну реєстрацію
КВ №18773-7573ПР від 18.01.2012 р.

Головний редактор –
Олег ОСТРОВСЬКИЙ
Шеф-редактор – Віктор ВОЛЯ
Редактор випуску – Петро ДОБРО
Засновник – Чигиринська ГО
"Вільне Козацтво Холодного Яру"

З питань придбання та розповсюдження газети звертатися до
редакції "Козацького краю" за адресою: вул. Ільїна, 330, к. 4,
м. Черкаси, 18005, тел.: (0472) 31-29-74
E-mail: Cossack_land@i.ua

Газета віддрукована в ПП Руденко Ю.І.,
м. Черкаси, вул. Вербо́вечького, 1а. Тираж – 10 000 екз.
Замовлення №705

Козацький край